

ПОБЕДИТЕЛЪ

— Христосъ Възкресе! — казаха децата. Майка имъ раздаде по едно яйце и каза:

— Да ги пазите, че нѣма други.

— Добре, мамо.

И децата излѣзоха на двора. Тамъ слънцето печеше и всѣки клонъ на дърветата бѣше отрупанъ съ бѣли цвѣтя. Пчелитѣ отъ чашка на чашка събираха медъ.

— Да се чукнемъ, — предложи Василъ.

— Хайде.

— Но, който победи, ще вземе всичкитѣ яйца. Съгласни ли сте?

— Съгласни сме.

— Ти, Милке?

— Да.

— Ти, Данче?

— Да.

— А ти... Колю... Кжде е Колю?

Въ това време Колю се промъкна тайно въ кжщи, покатери се на стола и хопъ, взе отъ шкафа дървеното яйце, кждето майка му си слагаше иглитѣ.

Идва гордо вече Колю, съ ржце сложени отзадъ, гледа къмъ сестричката си и се усмихва дяволито.

— Колю, съгласенъ ли си и ти? — пита го отдалече Милка.

— За какво?

— Да се чукаме.

— Съгласенъ съмъ.

— Но ти отдолу.

— Съгласенъ...

И Колю подложи своята ржка съ дървеното яйце.

Удари Милка първа, пукна се яйцето ѝ и тя го даде на Колю. Удари Василъ и съ него сжщото се случи. И